

Engelsk - Dansk oversættelse til GTU
Helene Sophie Holmgreen Hansen

Originalversion: <https://www.emmaus-international.org/en/who-are-we/emmaus-around-the-world/asia.html>

NØGLETAL

Året første organisation startede: 1950

Året første organisation blev medlem: 1971

Medlemsorganisationer: 7

Lande: 4

Prøvedlemmer: 2

LANDENE

Bangladesh, Indien, Indonesien, Libanon

BEGYNDELSEN

I november 1949 startede Abbé Pierre det første Emmaus-samfund i Neuilly-Plaisance i udkanten af Paris. På næsten samme tidspunkt var andre mennesker i gang med at starte lignende initiativer i andre lande som Belgien, Argentina og Japan. Disse mennesker kendte intet til Abbé Pierre eller Emmaus i Frankrig, indtil Abbé Pierre krævede handling d. 1. februar 1954 – hvilket fangede verdens opmærksomhed. De så deres egne værdier reflekteret i Abbé Pierres arbejde og tog kontakt til ham.

Hvor end de er i verden, gror Emmaus-organisationer næsten altid frem af initiativer taget af lokale mennesker i som svar på lokale behov, ved brug af lokale ressourcer og ekspertise. De er aldrig påtvunget fællesskaber udefra.

Begyndelsen på Emmaus i Asien

I 1950'erne blev de første korn af Emmaus-bevægelsen sået i Asien på to måder: i nogle lande via lokale initiativer og missionærpræster, i andre som følge af besøg fra Abbé Pierre.

I Japan, Indonesien og Sydkorea blev organisationer en del af bevægelsen på den førstnævnte måde.

Den første Emmaus-organisation i Asien blev etableret i 1950 i Tokyo i Japan. Dette var rent japansk initiativ. Hr. Ozawa der var blevet ruineret af Anden Verdenskrig, Hr. Matsui og Fr. Kitahara, en ung kvinde med en privilegeret baggrund, grundlagde Arino-Kai ("Myrebyen"), et klunsesamfund for mennesker, der havde mistet alt. I 1955, som følge af hans overordnede råd, drog den franske missionær Robert Vallade til landsbyen for at lære om deres levemåde, og grundlagde siden Gyoko-Kai ("Morgenlys") i Kobe – også i Japan. I 1956 kontaktede han Emmaus-samfundet i Neuilly-Plaisance for at bede om penge: ikke for at brødføde mennesker, men for at hjælpe dem til arbejde så de kunne brødføde sig selv. Under ledelse af Fader Vallade blev der oprettet flere Emmaus-samfund i Japan. Emmaus-samfund i Frankrig, Italien og Danmark hjalp disse samfund i gang.

I Indonesien arbejdede den hollandske missionær, Fader Antoine Van Dam, med fattige samfund i Medan på øen Sumatra. I 1961 bad han det omrejsende Emmaus-samfund i

Frankrig om at hjælpe ham med at købe en mobil klinik. Senere mødte han Abbé Pierre og grundlagde et medborgerhus, delvist finansieret af at samle papir og tomme flasker fra skibe på havnen. I 1999 blev den indonesiske organisation, på øen Java, en partner til Emmaus Helsinki, medlem af Emmaus International.

I Sydkorea hørte en koreansk præst om Emmaus gennem en japansk avis. I 1957 overtog han en tom mark og startede et samfund, der kunne tage børn og teenagere ind, der var blev forældreløse på grund af krig. Dette var det yngste klunser-samfund i verden.

I Indien og Libanon slog Emmaus rødder som følge af lokale initiativer, hvilket næsten altid er tilfældet, men fik hjælp til at vokse ved besøg af Abbé Pierre.

Abbé Pierre besøgte Indien for første gang fra december 1958 til januar 1959, da han blev inviteret til at tale af landets forbund for katolske universiteter. Han mødte Nehru, som bragte besked om støtte til Emmaus volontører i landet, unge mænd og kvinder fra udlandet som arbejdede i slum og landområder. Kort efter startede Swallows in Sweden (medlemmer af Emmaus) Swallows in India.

På vej til Indien stoppede Abbé Pierre i Beirut i Libanon og holdt nogle taler. På hans returrejse, flere uger senere, blev han forbløffet over at se, at en maronit-kristen, en shiit-muslim og en druser havde oprettet et Emmaus-samfund og kaldt det **Oasen af håb**. Medlemmer af dette samfund tjente til føden ved at samle brugte ting.

Emmaus ankom til Bangladesh i 1971 som svar på en presserende opfordring efter massakren af alle mænd og drenge i en landsby under uafhængighedskrigen. Swallows in Sweden rejste til landsbyen og bad Emmaus International, som var blevet grundlagt adskillige måneder før, om økonomisk støtte. Da situation var mere stabil startede organisationen workshops hvor kvinder, der var blevet enker kunne tjene til føden ved at sy og farve tøj. Tredives år senere blev Thanapara Swallows medlem af Emmaus International.

De seneste organisationer i Asien, som har tilsluttet sig bevægelsen – Kudumbam, Florence Home Foundation og Tara Projects, alle i Indien, blev medlemmer af Emmaus International i 2004.